

til 1. Maj, knap en Uges Tid —, lyder det jo ret ejendommeligt; den højtærede Minister fremhæver, at fra den 11. til den 29. Marts kunde der ikke udrettes noget, men fra den 24. April til 1. Maj er der godt Haab ... (*Afbrydelse*). Ja, anderledes kunde jeg ikke forstaa Ministeren, ellers betyder Henvisningen jo ganske simpelt, at man lader Tingene gaa deres Gang til Efteraaret og saa lader alle de Ulykker, der kan indtræffe i Mellemtiden, passere. Hvis det er den højtærede Ministers Standpunkt — ja, saa er det jo et Standpunkt.

Hagbart Berg: Vi har fra Venstres Side erkendt, at Bolignøden var et Problem, der i høj Grad berørte det offentlige, altsaa ogsaa Lovgivningsmagten. Vi har erkendt det dels derved, at vi, skønt vi principielt har været Tilhængere af hurtigst muligt at komme bort fra Krigstidens Restriktioner, har set, der her var et Omraade, hvor der var Grund til at fare med Lempe, dels derved, at vi, da vi i sidste Maj Maaned behandlede den sidste Boliglov, indførte Bestemmelser om Afvikling gennem 3 Aar for Københavns Vedkommende og 2 Aar for Provinsens. Vi gav endvidere i denne Lovgivning Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at faa Indseende med, hvorvidt Tilflyttere fra andre Kommuner kunde faa Bolig i paagældende Kommune, idet det maatte erkendes, at det under mange Forhold kunde være urimeligt, at en Kommune skulde yde betydelige Ofre for at lindre den Bolignød, der var i den, og saa se de ledige Boliger blive optaget af Behovet andetsteds fra. Vi har altsaa virkelig her givet en ret betydelig Afviklingsperiode og givet Kommunabestyrelserne, Nævnene, Beføjelse til at lindre den Bolignød, der var. Men vi har ogsaa paa anden Maade erkendt, at der her var et Problem, vi maatte tage os af, idet jeg hævder, at Venstre i langt højere Grad end de Partier, der nu her i særlig Grad vil optræde som Talsmænd for de Interesser, her var Tale om, har bragt Ofre for at bringe Bolignøden til Afslutning. Jeg minder om, at i de første halvandet Aar, medens vi havde den nuværende Regering, blev der anvendt 46 Mill. Kr. til Laan og Tilskud til Boligbyggeriet, og den højtærede Indenrigsminister oplyste nu, at der var eller i en nær Fremtid vilde være brugt ca. 47 Mill. Kr. i Garantier for Laan. Naar man med disse faktiske Forhold sammenholder den Kendsgerning, at det højeste Beløb, den tidligere Finansminister stillede til Raadighed som

Laan et Aar, var 2 Mill. Kr., saa tror jeg nok, man vil sige, at det Tilsagn, Statsministeren i sin Tid gav i sin Programtale om, at Venstre vilde søge at afhjælpe Bolignøden, i høj Grad er blevet indfriet.

Naar man altsaa nu kommer med Forslag fra de to Partiers Side, er det ret interessant at se, at vel blev Socialdemokraterne Nr. 1, idet de fik deres Forslag indbragt først, men med Hensyn til Forslagets reale Indhold maa man sige, at de Radikale er et Hestehoved foran Socialdemokraterne. Det har en ikke ringe politisk Interesse at se, at netop de Radikale foreslaar, at vi ikke alene skal opretholde den Lovgivning, vi har, men at de ogsaa ønsker at gaa tilbage til de mest yderliggaaende Restriktioner, vi havde under Krigen, ønsker at komme bort fra de Lempelser, vi fik indført som en Overgangstilstand til frie Forhold. Det vidner om, i hvilken Grad det vil kunne lykkes Socialdemokraterne i al Almindelighed at faa de Radikale med til en yderliggaaende Restriktionslovgivning, hvis disse Partier maatte faa forøget Indflydelse her i Tinget.

Jeg vil da sige, at naturligvis maa man hævde, at det bedste, det naturligste, det mest ønskelige Tidspunkt for Boliglovens Ophør vilde være det Tidspunkt, da der var skabt nogenlunde Ligevægt mellem Huslejen i de gamle Ejendomme og i de nye, vel at mærke, skabt Ligevægt ikke paa den Maade, at Lejen forhøjes urimeligt i de gamle Ejendomme, men derved, at der tilvejebringes nye Boliger, hvis Pris ligger saa nogenlunde i Plan med den Leje, der betales i de gamle Ejendomme. Nu har man fra Oppositionspartiernes Side villet hævde, at det var uden Indflydelse paa, i hvilken Grad man kunde gøre den private Kapital interesse-ret i Boligbyggeriet, om vi havde en Huslejelovgivning eller ikke. Jeg mener, det er uberettiget at paastaa dette. Jeg erkender, at naturligvis vil i første Række Prisniveauet være en Faktor, man maa regne med. Naturligvis vil de Folk, der vover deres Kapital, se paa, om der er Udsigt til saadanne Prisfald, at de kan risikere at tabe en maaske ikke uvæsentlig Del af den Kapital, de sætter i Bygningerne.

Adskillige Steder i Provinsen er der sket en Afvikling, og vi har allerede statistiske Efterretninger, der kan bekræfte, hvad jeg for mit Vedkommende er paa det rene med, at vi giver de private Folk forøget Lyst til at sætte ind, naar de faar større Sikkerhed for, at Huslejelovgivningen